

doszi newuzitnje wužiwac̄, ale so my c̄im radsjo, druhim, forsiz teho potreba, pomhac̄, a sa nich, a sa nas lutowac̄ dyrbimy.

Tak mamy my rianu a troschtu Wuc̄bu, kak my we Rusach na naschego Knesa Krystuska ladac̄, so kieho Słowu djerzec̄, a wot njeho to żon-

wanje doc̄zakac̄ dyrbimy. Boh ton Dnes sposhcz nam swoju Nadu, so my Džen wocediua c̄im dlyje, c̄im bohabojsnisci siny, a tajke żonowanje, woboje we żiwnoszi, a hewak wschelich Rusach, dostac̄ moli, psches Jezom Brysta naschego Knesa. Hamen!

Na Nedželu Judika.

To snadž nej pola me,
Ach ja so jara staran!
Bak lubuju ja teže?
Moj JESU, mało dosz!

Ja dyrbjal schjednje rosz,
A laj, ja wostanu
Gor jara wpošletku. Hamen!

 y Kneze! pschevyttasch a snajesch Wutrobe a Zercheny, ty iwjesch, kak my tebe lubujemy! Ta Lubosz nascheye Wutroby je nam derje snajomna, so ta Lubosz ktebi wosche wschitkoho we nas nebydli. Tehodla bojimy so tejsch my, psched twojim Esudjenjom, so ton, kiž tebe nelubuje, wot Ćzerta je Ja wjem, moj Bozo, so schelake Kłoki a Schipn teho Ćzerta wemni tsja, kotrež tu Słokosz twojego Słowa poduscha a me na schelaku Słoss cijerja, so bychu me do jeho klamy postorcjite. Wuredž nas Bojo wot teho, so bychmy twoje Słowo lubowali, a niz wot Ćzerta, ale tebe byli! Schak sy ty nas hebi droho kupit. Njech je nam twoje Słowo kraſne Woſchewenje, njech stajnje na tebe, kſci izowany Kryſcie, ladamy, so tebi dowierimy, tebe lubujemy, a Ŝewjet saprijemy. Njech Spritowanie nerodžimy, Ćjeria pschewisnjemy, a tak, se iwoji siny, wobſwieszimy. Stobu čzemymy na Eswjecji wschitko radži snjesz, a dyž nascha Schtundjic̄ka pſchindž budże, da wostajn ty, lubo Jezuso! iwojim Słowom pſchi nas. Tak čzemymy my, dyž tamni ſampaschni Sanicjerjo twojego Słowa, we ſmertnej Rusy bes Drushta wotsal pocjanu, we c̄jichim Mjeri s Wezelom wuſnyc̄, we wjestej Nadiji a Druscie, so ty nas po mjernem Spanju ſaſo wubudžic̄ a s Dobrotu naſyčic̄ budžesch, dyž my ſnaschich ſparnych Komorkow ſtawac̄ budzymy po iwojej ſwiatej Podannoſſi. Twoje Słowo može nam ktemu pomhac̄, tehodla wuproſymy hebi tejsch njettmeju Nadu a żonowanje ktemu ſamemu we pokutnym a Boh daj! wjetjazym Wotze naſchu a Kyrlischu.

Szenje na Nedželu Judika, Joh. 8. v. 46 -- 59.

JEsus džesche kžidam: Schtu bes wami može me Rjecha dowiesz? Dyž ja wam pak Pravdu praju, c̄zohodla newjeric̄ze wu mi? Schtuż wot Boha je, ton poſlucha na Boże Słowo, tehodla wu ne-poſlu-